

ת"פ 24137/04/15 - מדינת ישראל נגד שלמה חי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 24137-04-15 מדינת ישראל נ' חי

26 יוני 2016

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
שלמה חי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גיגולד

הנאשם וב"כ עו"ד רות עזריאלט

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, באישומים נשוא כתב האישום המתוקן, כדלקמן:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן עבד הנאשם בחברת "לאופר" המספקת שירותי שינוע של מזוודות הנוסעים בנתב"ג.

האישום הראשון

בתאריך 9.12.2013, במסגרת עבודתו, קיבל הנאשם באולם הנוסעים בנתב"ג את מזוודת המתלונן לטיפולו, פתח את המזוודה ונטל מתוכה את ארנקו של המתלונן, שהכיל כרטיס אשראי, רישיון נהיגה, כרטיס חבר של ריצ'רדסון, \$380 ו-400 ש"ח. בהמשך לכך, ביצע הנאשם שימושים לרעה בכרטיס האשראי של המתלונן במספר חנויות בסך כולל של 870.57 ש"ח.

במעשיו אלו, נטל ונשא הנאשם דבר ללא הסכמת בעליו, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, תוך שהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול הדבר מבעליו שלילת קבע, וכן, נטל והחזיק כרטיס חיוב שלא בהסכמת הלקוח, בכוונה להשתמש בו ולהונות.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירות כדלקמן:

גניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

הונאה בכרטיס חיוב - לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**").

גניבת כרטיס חיוב - לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב.

האישום השני

על-פי עובדות האישום השני, בתאריך 28.12.2013 וכן כשבוע עובר לכך, באותן הנסיבות המתוארות באישום הראשון, נטל הנאשם ממזוודות, שבעליהן אינם ידועים, בשמים, ללא הסכמת בעליהן, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, תוך שהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול הדבר מבעליו שלילת קבע.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירת גניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ההסדר הדיוני בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. עוד הוסכם בין הצדדים כי בכפוף לקבלת תסקיר חיובי, המאשימה תגביל את עתירתה לעונש למאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

תסקירי שירות המבחן

3. בהתאם להסדר הדיוני, הנאשם נשלח לשירות המבחן, ובהמשך, נדחה הדיון שוב לפי בקשת שירות המבחן לקבלת תסקיר משלים.

לפי תסקירי שירות המבחן, הנאשם בן 65, נשוי, אב ל-4 ילדים בגירים וסב ל-6 נכדים. הנאשם מטפל באמו שמתגוררת בבית אבות ומבקרה בקביעות. הנאשם תאר את תפקוד משפחתו כתקין. מבחינה תעסוקתית, כיום, השתלב הנאשם בעבודה כנהג הסעות והינו המפרנס היחיד במשפחתו, כאשר בשנים האחרונות, סובל הנאשם מבעיות רפואיות שונות המשפיעות על תפקודו היומיומי והמקשות על התנהלותו הפיזית והתעסוקתית באופן משמעותי.

לדברי הנאשם, בצעירותו, הפסיק את לימודיו בשל רצונו להשתלב במסגרת תעסוקתית ולסייע כלכלית למשפחתו, ואף נאלץ להשתחרר משירותו הצבאי, לאחר תקופת שירות של שנתיים בתפקיד נהג אמבולנס, בשל בעיות כלכליות בביתו.

במהלך שנות חייו, עבד הנאשם בעבודות שונות, הן כשכיר והן כעצמאי. בתקופה בה בוצעו העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, עבד הנאשם בחברה המספקת שירותי שינוע מזוודות בנתב"ג, במשך כשנתיים. עבודתו זו הופסקה בשל מעורבותו הפלילית בתיק דנן.

הנאשם מסר כי לאחר מעורבות פלילית זו שהה תקופה ממושכת בביתו והתקשה להשתלב במסגרת תעסוקתית בשל תחושות בושה וחרטה על מעשיו. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מכתב הערכה ממעסיקו הנוכחי בחברת הסעות, בו מתואר הנאשם כעובד בעל מוסר עבודה גבוה, חרוץ, אמין, חביב על הבריות ובעל תודעת שירות גבוהה ותרומה רבה למקום עבודתו.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, והביע חרטה ובושה גדולה על מעשיו, ועל הפגיעה שהסב לאחרים, כאשר זו מעורבותו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים ומלבד תיק זה אין תיקים עומדים ותלויים נגדו.

שירות המבחן התרשם מנאשם אשר לאורך השנים מתפקד באופן יציב ונורמטיבי במישורי חיו וממלא תפקידיו התעסוקתיים והמשפחתיים במסירות. להערכת שירות המבחן, התנהגותו הבעייתית והאימפולסיבית כפי שבאה לביטוי בביצוע העבירות, נשוא כתב האישום המתוקן נבעה מקושי להפעיל שיקול דעת, ולא מדפוס התנהגות אשר מאפיין את התנהלותו דרך קבע. כן, התרשם שירות המבחן מיכולת הנאשם לאמפתיה ומנכונותו להתנצל בפני המתלונן על מעשיו, לפצותו בהתאם, ואף להשתתף בהליך צדק מאחה, שלא צלח, מסיבות שאינן קשורות לנאשם. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי ותוצאותיו מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול, באופן שיש בו כדי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

לאור נטילת אחריות והבעת חרטה כנה מצד הנאשם בגין מעשיו הפליליים ולאור העובדה כי הינו המפרנס היחיד במשפחתו, וכן, לאור גילו המתקדם ומצבו הרפואי הירוד, ותוך שלקח בחשבון את חומרת המעשים, שירות המבחן המליץ על ענישה מסוג שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות, אשר תהווה עבור הנאשם ענישה קונקרטית וחינוכית ותחבר בין חומרת מעשיו לתוצאותיהם בדרך של תרומה חברתית תוך שמירה על קיום עוגן כלכלי ואישי משמעותי עבור הנאשם ומשפחתו. כן, המליץ שירות המבחן על הטלת פיצוי כספי לטובת המתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי הינו נעדר הרשעות קודמות, וכי הודה במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים.

לטענתה, הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירות הינם פגיעה בקניינו של הפרט ופגיעה בקניין הציבור, שכן, במעשיו, הטיל הנאשם עול גם על חברת כרטיסי האשראי. כמו כן, לדבריה, חומרת ביצוע העבירות מתבטאת בקושי בגילוי מעשיו של הנאשם, בכך שמדובר בריבוי עבירות ובכך שהן בוצעו במסגרת עבודתו של הנאשם, ובכך פגע הנאשם גם באמון אשר נתן בו מעסיקו ובאמון לקוחות החברה בה עבד הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי מדיניות הענישה במקרים דומים הינה להטלת מאסר בפועל. לטענתה, מתחם הענישה בעבירת הגניבה נע בין מאסר על תנאי ושירות לתועלת הציבור לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ומתחם

הענישה בעבירת ההונאה בכרטיסי חיוב נע בין מאסר קצר בפועל לבין 24 חודשי מאסר במקרים חמורים, והפנתה לפסיקה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הדנה בעבירות של גניבה ממעביד, אשר לטענתה, דומה בנסיבותיה למעשים שבצע הנאשם, תוך הפרת אמון מעבידו וגניבה במסגרת עבודתו. לבסוף, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

5. ב"כ הנאשם טענה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את היותו נעדר עבר פלילי, הודאתו המוקדמת, נכונותו להתנצל בפני המתלונן ולפצותו, והתרשמותו החיובית של שירות המבחן מן הנאשם. ב"כ הנאשם טענה כי העבירות לא בוצעו באופן שיטתי או לאורך זמן ממושך אלא היוו אירועים נקודתיים וחריגים, שאירעו במהלך שבוע אחד בלבד, בזמן שמצבו הכלכלי של הנאשם היה קשה מאוד.

ב"כ הנאשם ציינה כי מעשי הנאשם תועדו במצלמות האבטחה והצילומים התפרסמו בטלוויזיה באופן שהנאשם עבר "שיימינג" חברתי. לדבריה, יש ליתן משקל גם לכך שהנאשם פוטר מעבודתו לאלתר וללא פיצויים כמי שמעל באמון מעבידו, זאת למרות שלא הואשם בעבירה של גניבה ממעביד, וכי נסיבות פיטוריו הקשו עליו להשתלב חזרה במעגל העבודה, וכיום הוא נאלץ לעבוד בעבודות מזדמנות.

ב"כ הנאשם טענה כי אין להקיש על רמת הענישה מפסיקה שעניינה עבירה של גניבה ממעביד לענייננו, וזאת מאחר שהנאשם לא הואשם בעבירה של גניבה ממעביד.

ב"כ הנאשם ביקשה כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן ויטיל על הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור.

הנאשם הביע חרטה, בושה וצער על מעשיו וטען כי הרקע לביצועם היה מצבו הכלכלי הקשה, שנמשך לדבריו עד היום.

דין והכרעה

6. העבירות נשוא התיק שבפניי בוצעו במסגרת עבודתו של הנאשם בחברה המספקת שירותי שינוע מזוודות נוסעים בנתב"ג. הנאשם ניצל את האמון שניתן לו מצד מעבידו ולקוחות החברה וביצע את המעשים במספר הזדמנויות במהלך חודש אחד.

מדובר בשני אירועים שונים, במועדים שונים, תוך פגיעה בקורבנות שונים, וכן בעבירות של גניבה והונאת כרטיס חיוב, ולכן לפי סעיף 40ג'(ב) לחוק העונשין, יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אירוע. יחד עם זאת, אני סבורה כי ניתן לקבוע עונש אחד כולל לאור העובדה שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים ולאור הקשר בין האירועים.

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם הינם שמירה על קניינו של הפרט, קרי, לקוחות החברה וחברת האשראי, שנשאה בנזק שנגרם, שמירה על שמו הטוב של הפרט, שכן הנאשם גרם לפגיעה תדמיתית באמון החברה ובעליה בעיני לקוחותיהם, וכן, הגנה על הפעילות העסקית התקינה במשק באמצעות כרטיסי חיוב.

לאור סכומי החיובים הנמוכים, ושווים המועט של הפריטים שנגנבו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן אינה גבוהה. יחד עם זאת, מדובר בפגיעה כפולה בערכים אלו. שכן, נוסף לכך שקניינם של לקוחות החברה נפגע, נפגעו גם מידת אמון הלקוחות בחברה ובעליה, וכן, מידת האמון של המעביד בנאשם עצמו. כמו כן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים מתבטאת אף בקלות ביצוע העבירות לעומת הקושי בגילויין והנטל שמוטל על רשויות אכיפת החוק לאתר את זהות המבצע.

על בית המשפט מוטלת חובה לתרום למיגור תופעת הגניבה בכלל ותופעת גניבה והונאה של כרטיסי אשראי בפרט, באמצעות הכוונת התנהגות ראווה והטלת ענישה מרתיעה מספיק, למען יראו וייראו. מדובר בעבירות בהיבט הרכושי, אשר בית המשפט עמד לא אחת על חומרתן, ויפים לעניינינו הדברים הבאים:

"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה. איסור זה מקורו בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת כזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה. אכן, "הערך המוגן על ידי עבירת הגניבה הוא שמירת רכוש הזולת" (ע"פ 752/90 ברזל נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2) 539, 561 (1992) (להלן: ענין ברזל); ע"פ 7193/04 יקירביץ' נ' מדינת ישראל, פסקה 120 ([פורסם בנבו], 30.4.2007) (להלן: ענין יקירביץ'); ענין גולדין, בעמ' 28; ענין רויטמן, פסקה 10 לפסק דיני; ענין נרקיס, פסקה 8)" דנפ 2334/09 ישראל פרי נ' מדינת ישראל, פ"ד סד(3) 549, 502 (23.5.11).

בחינת המדיניות הנוהגת במקרים דומים בפסיקה מעלה כי בתי המשפט הטילו על נאשמים בעבירת גניבה, בנסיבות דומות, וכשהיה מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי והוגשו בעניינם תסקירים חיוביים, עונשים בדמות מאסר על תנאי, צו של"צ, קנס ופיצוי או התחייבות כספית, ואפרט מספר דוגמאות:

ת"פ (שלום-ים) 46694-04-14 **מדינת ישראל נ' נועה רוסינק** (16.2.16) - הנאשמת הואשמה בביצוע עבירת גניבה בכך שגנבה מחשב נייד שהגיע לחזקתה בזמן שירותה כיומנאית בתחנת משטרה במסגרת שירות חובה במשטרת ישראל. בית המשפט עמד על חומרת מעשי הנאשמת אך נתן משקל גם לנסיבות המקרה הספציפי, וביניהן, היעדר עבר פלילי, העובדה כי המחשב הוחזר יומיים לאחר שנגנב, המלצת שירות המבחן לאי הרשעה בדין נוכח חרטה ואחריות שהביעה הנאשמת מצידה. נוכח הנסיבות הספציפיות נמנע בית המשפט מהרשעת הנאשמת כשלנגד עיניו עמד שיקול הפוטנציאל השיקומי כשהנאשמת הייתה בגדר קבוצת הגיל של "בגירים-צעירים". בהתאם לכך, בית המשפט הטיל על הנאשמת צו של"צ בהיקף של 140 שעות וצו מבחן בלבד.

ת"פ (שלום-רח') 27767-03-14 **מדינת ישראל נ' איגור גולדין** (19.1.15) - הנאשם הורשע בעבירת גניבה עת עבד בניקיון במחסן של רשת לממכר מזון וגנב בקבוקי שתייה בשווי מוערך של כ-2,000 ש"ח. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נעדר עבר פלילי והביע חרטה על מעשיו. בית המשפט קבע כי לאור הנסיבות והתרשמותו החיובית של שירות המבחן ניתן להסתפק בהטלת ענישה של מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

ת"פ (שלום-י-ם) 21839-04-14 **מח"ש נ' רון ליבוביץ'** (19.7.15) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו כי בעת ששירת כשוטר מג"ב גנב מתיקיהם של טירונים עליהם היה פקוד שני מכשירי טלפון נייד וכסף מזומן. בית המשפט עמד על חומרת מעשי הנאשם בכך שניצל את מעמדו ואת אמונם של פקודיו תוך הבעת זלזול ברכושו של האחר. יחד עם זאת, נלקחו בחשבון הודאתו המוקדמת, קבלת אחריות מצדו ומצבו הכלכלי הקשה. בית המשפט גזר על הנאשם 140 שעות של"צ, מאסר מותנה ופיצוי בלבד.

ת"פ (שלום-רמ') 47704-02-14 **מדינת ישראל נ' מירי קסטן-ארבוס** (23.11.14) - הנאשמת הורשעה בעבירה של גניבה בכך שבזמן שעבדה כעוזרת בית נטלה מבית המתלוננת סכומי כסף שהיו בארנקה. לאור התרשמותו החיובית של שירות המבחן, היעדר עבר פלילי, נטילת אחריות והסדר עונשי בין הצדדים גזר בית המשפט על הנאשמת צו של"צ, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

לעניין עבירות של גניבה והונאה בכרטיס חיוב, אביא מספר דוגמאות בדבר המדיניות הנוהגת במקרים דומים בהם היה מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, שהודו והביעו חרטה:

ת"פ (שלום-ת"א) 14438-12-09 **מדינת ישראל נ' ויזמאן ואח'** (22.2.10) - הנאשמות הורשעו בעבירות של גניבה והונאת כרטיס חיוב בכך שהשתמשו ללא רשות בכרטיס אשראי של המתלוננת בסכום כולל של 3,500 ש"ח. לאור היעדר עבר פלילי, הודייתן המוקדמת וחרטתן, בית המשפט, על אף שלא הקל ראש בדבר חומרת העבירות, הטיל על הנאשמות מאסר מותנה, קנס ופיצוי, כעתירת ב"כ המאשימה.

ת"פ (שלום-ת"א) 9822-03-10 **מדינת ישראל נ' מירי דדון** (7.7.11) - הנאשמת הורשעה לפי הודאתה בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב, בכך שנטלה פרטי כרטיסי אשראי של שני לקוחות, עת עבדה כקופאית ברשת מרכולים, וללא רשותם שילמה סכום כולל של 9,822 ₪. בית המשפט לא קיבל את המלצת שרות המבחן שלא להרשיע את הנאשמת ולהטיל עליה של"צ. בית המשפט התחשב בכך שלנאשמת לא היה עבר פלילי, בעובדה שהיא נמצאת בהריון, ובעובדה שלא נפתחו נגדה תיקים חדשים, והטיל עליה מאסר על תנאי, צו מבחן, 300 שעות של"צ ופיצוי לחברת האשראי.

ת"פ (שלום-נתניה) 1531/07 **מדינת ישראל נ' קדושי מירב** (11.5.08) - הנאשמת הורשעה בשתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וגניבה, לאחר שנטלה כרטיסי אשראי של שתי חברותיה ועשתה בהם שימוש 18 פעמים במשך כשבועיים. התקבל תסקיר חיובי, לפיו הנאשמת נעדרת עבר פלילי, שיתפה פעולה והביעה חרטה, והומלץ בתסקיר להסתפק בעבודות של"צ. בית המשפט הרשיע את הנאשמת והטיל עליה מאסר על תנאי, 300 שעות של"צ וקנס.

ת"פ (שלום-פ"ת) 3770/06 **מדינת ישראל נ' אורית כהן** (29.3.09) - הנאשמת הורשעה בשתי עבירות של הונאה

בכרטיס חיוב, כשסכום החיוב הכולל היה כ-6,000 ₪, כשהעבירות בוצעו במהלך ארבעה חודשים. היה מדובר על הסתבכות יחידה של הנאשמת, ניסיונה לבטל חלק מהעסקאות לא צלח, וכל הסכומים שניטלו הוחזרו לבעליהם. על פי תסקיר שרות המבחן, העבירות בוצעו על רקע מצב נפשי מורכב וקשיי התמודדות, והומלץ על צו מבחן.

בית המשפט לא מצא מקום לביטול ההרשעה, כיבד את ההסדר בין הצדדים והטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, צו מבחן, קנס והתחייבות כספית.

ת"פ (שלום-ים) 3782/07 **מדינת ישראל נ' משה סבאח** (7.9.10) - הנאשם גנב במציאה כרטיס חיוב והשתמש בו באותו יום לרכוש מוצרים בשווי 2,590 ₪. לפי תסקיר שרות המבחן, הנאשם נעדר עבר פלילי, חווה טלטלות רגשיות ואירועי חיים טראומטיים. בית המשפט החליט להרשיע את הנאשם והטיל עליו מאסר על תנאי וקנס.

ת"פ (שלום-ת"א) 2368/09 **מדינת ישראל נ' בת אל שריקי ואח'** (30.10.12) - הנאשמת, עת עבדה כקופאית בסופר, נטלה כרטיס אשראי שנשכח על ידי בעליו, והיא וחברתה עשו בו שימוש במשך מספר ימים לרכישות סחורות בסכום כולל של כ-2,750 ₪, ואף ניסו לרכוש מוצרים בחנות נוספת אך הניסיון לא צלח.

הנאשמת הייתה כבת 18, ללא עבר פלילי, הביעה חרטה על מעשיה, קורות חייה מורכבים ויוצאי דופן ורצופים תקופות משבר ובלבול. לאור גילה הצעיר בעת ביצוע העבירות ונסיבותיה האישיות, בית המשפט החליט שלא להחמיר איתה והטיל עליה מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

ת"פ (שלום-נצרת) 2833/05 **מדינת ישראל נ' טויוזר שרית** (16.10.06) - הנאשמת גנבה כרטיס אשראי של אמה של חברתה, ומשכה באמצעותו סך של 2,500 ₪, וכן ניסתה למשוך סכום נוסף ללא הצלחה. לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשמת אם לארבעה ילדים, עובדת כמטפלת במעון, וביצעה את המעשים על רקע מצב רגשי. שרות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשמת בשל תפקודה הנורמטיבי והחשש כי הרשעתה תפגע בסיכויי תעסוקתה, ולהטיל עליה של"צ ופיצוי. בית המשפט הטיל על הנאשמת 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

אתיחס לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה:

ת"פ (שלום-ת"א) 44783-01-11 **מדינת ישראל נ' מיקי גרבי** (9.10.2012) - דובר בעבירות של גניבת כרטיס חיוב ושימוש בו בסכום כולל של 14,160 ש"ח. נאמר כי המאשימה עשתה חסד עם הנאשם בכך שעמדתה העונשית הייתה 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, אולם, מאחר שהנאשם נמצא בלתי כשיר לביצוע מאסר על דרך של עבודות שירות, הטיל בית המשפט על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 5,000 ש"ח ופיצוי למתלוננים בסך 4,000 ש"ח.

הנאשם ערער על גזר דינו בעפ"ג (מחוז-ת"א) 47614-10-12 **גרבי נ' מדינת ישראל** (15.7.13) - בית המשפט נתן לנאשם הזדמנויות רבות וכן, שהות ארוכה כדי לתקן את הנזק לו גרם במישור הכלכלי, אך הנאשם לא עמד במטלה זו, והסכומים שגנב לא הוחזרו למתלוננים. בית המשפט אף נתן למערער שהות ארוכה על מנת שתמוצה האפשרות לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, אך גם ניסיון זה כשל וחוות דעת הממונה קבעה כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות

שירות. נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם מחד גיסא, וריבוי וחומרת המעשים מאידך גיסא, קיבל בית המשפט את ערעור הנאשם באופן שתקופת המאסר בפועל קוצרה לשלושה חודשים בלבד, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

רע"פ 3153/10 **גיא שבתשולי נ' מדינת ישראל** (29.4.2010) - מדובר בגניבה ממעביד בשלוש הזדמנויות של תכשיטים בסך של כ-2,000 דולר. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי.

המדינה ערערה על קולת העונש, בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי העונש שהטיל בית משפט השלום אינו משקף את חומרת מעשיו של הנאשם, וביניהם, הפרת האמון שבין הנאשם למעבידו, קושי המעביד להתגונן מפני גזלה על ידי עובדו, אופיו של הנכס הנגנב, הקלות שבמעשי הגניבה וריבוי המעשים. לפיכך, גזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ש"ח, בנוסף לעונש המאסר המותנה.

בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם על גזר דינו נדחה מן הטעם כי הענישה שהוטלה הינה בהתאם לנורמת הענישה המקובלת בעבירות אותן ביצע הנאשם ובנסיבות העניין נקבע כי אין הצדקה לסטות מנורמה זו.

ע"פ 1687/14 **יעקוב בליסי נ' מדינת ישראל** (24.7.2014) - המערער הורשע בעבירות של הפרת הוראה בלתי חוקית וגניבה ממעביד. המערער הורשע בכך שבזמן שהיה אמור להימצא בתנאי מעצר בית, עבד בחנות לממכר חלקי חילוף לרכב, גנב חלקי חילוף ממעבידו ומכר אותם בסכום של 10,000 ש"ח. בית המשפט גזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ש"ח. ערעור על רכיב המאסר נדחה על ידי בית המשפט העליון בקובעו כי מדובר במעשים חמורים ביותר שבוצעו על פני תקופה של מספר חודשים כאשר המערער ביצע את העבירות תוך הפרת תנאי מעצר בית.

ת"פ (שלום-ק"ג) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דוד דויטאשולי** (3.9.2013) - הנאשם הורשע בגין עבירה של גניבה ממעביד בכך שגנב ממעבידו, במספר מועדים, בשר מהמפעל בו עבד. הנאשם היה נעדר עבר פלילי וביצע את המעשים על רקע מצוקה כלכלית. תסקיר שירות המבחן היה חיובי. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי והתחייבות כספית.

בהתאם לפסיקה שפורטה לעיל, ובהתחשב בכך שהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה עוסקת בעבירה של גניבה ממעביד ולא בעבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את עבירות הגניבה והונאה בכרטיס חיוב נע בין מאסר מותנה והתחייבות כספית לבין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות, קנס ופיצוי.

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ואת טיעוני הצדדים, ובהם גילו של הנאשם, נסיבות חייו, העדר עבר פלילי, כתב האישום שתוקן במסגרת הסדר בין הצדדים, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, הודאתו של הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, האמור בתסקירי שירות המבחן, האינטרס הציבורי, עוגמת הנפש שנגרמה למתלונן, ההפסד הכספי שנגרם לחברת האשראי, הפגיעה במעסיקו של הנאשם ובחברה בה עבד, הפגיעה בבעלי המזוודות שזהותם אינה ידועה, העובדה כי הנאשם הינו מפרנס יחידי במשפחתו, הרקע לביצוע העבירות שהיה מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם,

הסיכון הנמוך להישנות ביצוע העבירות על ידי הנאשם, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש כולל בגין העבירות, שיהיה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

בנסיבות העניין שבפני, לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום לקולא או מטעמי הגנה על שלום הציבור לחומרא, לפיכך יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

מצאתי לנכון לקבל את המלצת שירות המבחן, אך להטיל על הנאשם של"צ בהיקף שעות נרחב מזה שהומלץ לאור חומרת המעשים וכן להטיל בנוסף לפיצוי גם קנס בשל העובדה שמדובר בעבירות כלכליות, אך בסכום שאינו גבוה לאור המצב הכלכלי הנוטען של הנאשם.

סוף דבר

7. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

(א) ארבעה חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה מן העבירות בהן הורשע.

(ב) 200 שעות של"צ שיבוצעו במסגרת עמותת "מילב"ת" בתל השומר, וזאת תוך 12 חודשים מהיום, על פי תכנית שרות המבחן ובפיקוחו.

מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את עבודות השל"צ כפי שנקבע, ניתן יהיה לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש נוסף.

(ג) פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.16 ויועבר על-ידי המזכירות למתלונן, עת/1.

(ד) קנס בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.16.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לצורך קבלת שוברים לתשלום הקנס והפיצוי.

מזכירות בית-המשפט תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ' סיוון תשע"ו, 26/06/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת